

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2613/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Урош Васиљевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4125/19 од 16.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4125/19 од 16.12.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4125/19 од 16.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4125/19 од 16.12.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 2351/19 од 19.09.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужили за период од 01.01.2016. године до 30.09.2018. године, на име мање исплаћене пензије, исплати одређене новчане износе, са законском затезном каматом, све ближе одређено у ставу првом изреке и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужили, по основу накнаде штете због мање исплаћене пензије,

исплати одређене месечне износе, са законском затезном каматом, који су јој у спорном периоду наплаћени на име поштарине достављања пензије на кућну адресу.

Таквом одлуком, нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима, који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, да у ситуацији исплате пензије на кућну адресу, тужени не сноси трошкове готовинске исплате пензије од организационе јединице поште до кућне адресе корисника, већ да трошкови поштарине за сваки налог за исплату падају на терет корисника пензије, због чега тужиља, која је прихватила опцију доставе пензије на кућну адресу, обуставом припадајућег износа пензије у висини трошкова провизије поште (поштарине) није претрпела штету, нити се тужени за тај износ неосновано обогатио на њен рачун.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.12.2018. године, са захтевом за исплату новчаног потраживања у износу од 4.290,00 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 19.09.2019. године. Другостепена пресуда донета је 16.12.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић